

Pura energia des del carrer

Text > XAVIER CASTILLÓN

Daura Mangara ve del rap, però és simplista i equívoc definir *Poesia per bandits* com un disc de *hip-hop*: la seva manera de recitar és més pròpia d'un rapsode que no vol saber res de jocs florals que d'un raper convencional. També el seu sobri acompanyament instrumental, banyolí al cent per cent, amb la producció de Panxi Badii, la guitarra de Pau Brugada o el contrabaix de Vic Moliner, és a anys llum de les bases electròniques del *hip-hop* estàndard. El debut d'aquest cantant (o raper, o rapsode, o simplement comunicador) afropanyolí de vint-i-sis anys i origen gambià és un magnífic objecte sonor no etiquetable, que s'adreça a qualsevol persona de qualsevol color que tingui sentiments i sigui receptiva als dels altres. De fet, Daura Mangara s'obre en canal en aquest disc testimonial, per explicar, ja des de la primera cançó («Murs»), que ha passat per la presó, i expressa penediment, ràbia,

dubtes, por de tornar-se boig, també amor, però no orgull per ser el més dur en un ambient hostil, com hauria fet algun eixelebrat del *gangsta rap*.

«Et deixo una carta escrita a la presó, perquè entenguis la vida dels negres com jo», canta al principi del segon tema, «La bústia del vent». I canta molt bé, també a «L'última flama» i a «Negre petit», amb una veu fins i tot dolça i una dicció precisa que diu les coses molt clares des de la perspectiva d'algú que no ho ha tingut fàcil a la vida, sobretot per ser negre: un color, una identitat, una paraula que Daura Mangara utilitza sense complexos, tant per adreçar-se amb esperança a les noves generacions, els negres petits, com per denunciar el racisme que ha marcat la seva existència a «Negre de merda», el premiat documental que va fer Manel Serrat sobre la vida d'aquest artista únic, per al qual la música i la poesia sí que són realment imprescindibles, com l'aire o la lliber-

DAURA MANGARA.
Poesia per bandits.
Daura Mangara, 2020.

tat. Dues recitacions despullades («Les gotes» i «Com som ara») completen un disc que és pura energia sortida directament del carrer i l'inici d'alguna cosa realment important.

BULLITT. *Drawer Sessions*.
BCore, 2020.

KUMBARA. *Semilla*.
RGB Supports, 2020.

Un calaix ple de joies

Text > XAVIER CASTILLÓN

Molts plans han canviat en els últims mesos. També els del grup guixolenc Bullitt, que tenia previst gravar un disc nou, cinc anys després de *Sparks* i de la mort del seu baixista, Ferran Bonet, i ha hagut d'ajornar l'enregistrament d'aquest cinquè àlbum fins al febrer vinent. Mentrestant, ha tret del calaix els set temes inclosos en aquest

EP digital: cinc cançons inèdites rescatades de les sessions de gravació dels tres discos anteriors i dues significatives versions, de Foo Fighters i Bad Religion, totes gravades amb Bonet. Un potent disc de rock i un esplèndid homenatge a l'amic perdut i al seu segell, BCore, que ha celebrat el trentè aniversari.

Per ballar i pensar

Text > XAVIER CASTILLÓN

Kumbara és una formació atípica, amb una parella mixta de veus solistes, dos percussionistes i un discjòquei i productor sorgit del planter de l'escola EUMES. La seva fórmula integra perfectament les sonoritats orgàniques i electròniques, amb colors llatins i jamaicans, com es pot comprovar en aquest vibrant debut, esperançadora

llavor d'un projecte amb caràcter propi que mereix l'èxit. A més, les cançons del grup gironí tenen lletres que recorden les del mestre Rubén Blades («Gira por ti», «En mi barrio», «Nadie») per la seva combinació de realisme social, crítica del materialisme i optimisme a pesar de tot. Deu cançons per ballar i pensar.